

Flygtningenævnets præmisser

”Ansøgeren er etnisk araber og sunnimuslim af trosretning fra [by A], Marokko. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Marokko frygter sin familie, idet hendes broder har truet hende på livet som følge af, at hun har fået et barn uden for ægteskab. Hun frygter endvidere, at hun ikke vil være i stand til at forsørge sit barn, og at der vil blive set ned på hende.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring om sit asylmotiv til grund, idet ansøgerens forklaring herom fremstår utroværdig. Flygtningenævnet lægger herved navnlig vægt på, at ansøgerens hospitalsjournal i forbindelse med sin datters fødsel indeholder en række detaljerede oplysninger om ansøgeren, som kun kan stamme fra ansøgeren selv, og at det heraf fremgår, at ansøgeren ”pendler mellem Danmark og Marokko”, og at ansøgeren ”har været til anden svangreprofylakse end et lægebesøg i Marokko for 2 måneder siden”. Flygtningenævnet kan ikke lægge til grund, at ansøgeren kommer fra en konservativ muslimsk familie, der har truet med at slå hende ihjel, hvis hun vender tilbage til Marokko, idet Flygtningenævnet har lagt vægt på, at ansøgeren har gået [11-13] år i skole, og at hun var ca. [25-28] år og ugift, da hun indrejste til Danmark i 2010. Flygtningenævnet finder derfor, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hendes eventuelle konflikt med familien har et sådant omfang, at hun risikerer æresrelateret vold eller æresdrab.

Uanset, om Flygtningenævnet måtte lægge ansøgerens forklaring til grund, finder Flygtningenævnet, at ansøgeren ikke ved sin forklaring sammenholdt med de foreliggende baggrundsoplysninger har sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Marokko vil være i risiko for at blive udsat for forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller være i reel risiko for at blive udsat for forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at den konflikt, som ansøgeren har påberåbt sig, er en privatretlig konflikt, som ansøgeren må henvises til at søge myndighedsbeskyttelse imod. Flygtningenævnet har ved afgørelsen inddraget de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Landinfos respons af 4. juni 2013: *Marokko: Forhold for kvinder som får barn udenfor ægteskab* og Landinfos respons af 18. juli 2014: *Marokko: Vold mot kvinder*. Det fremgår af oplysningerne, at der ikke findes en kultur for æresdrab i Marokko. Endvidere findes der centre over hele Marokko, der arbejder for at forbedre forholdene for ugifte mødre, og at der her tilbydes juridisk rådgivning, arbejdsstræning mv. Derudover findes der et antal krisecentre, hvor kvinder med børn født uden for ægteskab kan bo i en periode, herunder i Casablanca, hvor der tilbydes hjælp til at få barnet registreret ved folkeregistret samt skaffe ID-dokumenter. Endelig fremgår det, at der er mange kvinder i Marokko, der bor alene, og at kvinder kan eje og leje bolig.

Nævnet finder på den baggrund, at det ikke er sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Marokko vil risikere forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller har behov for beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 2. Det bemærkes i den forbindelse, at de økonomiske og sociale forhold, selvom de er vanskelige, ikke er af en sådan karakter, at det efter nævnets praksis kan føre til et andet resultat. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”